

Láskyplné vztahy

Jakmile žijeme v lásce a účtě k sobě samé a projevujeme tyto hodnoty svému okolí, stává se pro nás nepřijatelným fungovat v jakémkoli vztahu, kde láska a úcta nejsou přítomny z obou stran.

Tvoříme tedy vztahy, ve kterých se odráží tyto naše hodnoty, jež společně sdílíme. Odráží se v našem chování, energii, kterou vysíláme, a lidé na to, jaké jsme, reagují.

Vztahy vždy vychází z našeho přístupu a vnitřního nastavení.

Nejdůležitější
vztah, jaký v životě tvoříme
a žijeme, je vztah, jež máme sami
se sebou.

Od tohoto vztahu se odvíjí všechny naše další
vztahy... Ty, jež navazujeme, ve kterých žijeme.
Určuje, jací lidé nám přicházejí do života, a my
se poté na jeho základě rozhodujeme, kdo
v našem životě bude a kdo ne.

Tento vztah je tím nejdůležitějším obzvlášť
proto, že toto jsme my. S touto duší
a tělem žijeme celý život. Jedinou
volbu, která může začít přetvářet
naše životy do podoby, v níž
vládne láska a úcta, představuje
naš láskyplný a vřelý vztah,
jaký chováme k sobě.
Ke svému já.

Nejzákladnějšími otázkami v této části tedy jsou: „Jaký vztah máte sama se sebou? Jaký vztah máte sama k sobě? Jste sama se sebou ráda? Umíte být někdy sama? Jak k sobě přistupujete? Jak o sobě smýšlíte?“

Je třeba, aby tento vztah byl tím nejkvalitnějším.

Je třeba se znát a přijímat se.

Je třeba chápat své chování a vědět, kde se bere. Toho dosáhnu tím, že poznávám samu sebe, nahlížím do svého nitra a víry.

Pokud jsem přesvědčena a věřím ve vztahy, ve kterých je přirozené projevovat si lásku, respektovat se a zahrnovat se upřímností, otevřeností a sdílením všech aspektů naší duše, pak tyto vztahy vědomě utvářím. Žiju v nich, protože vím, že toto je forma, již v životě chci přirozeně vidět. Vycházím ze svého vnitřního světa, kde vládnu tyto hodnoty. Tento vztah plný lásky, upřímnosti a pochopení tedy chovám sama k sobě.

Pokud vztah, jež mám sama se sebou, není kvalitní, nevěřím si, mám pocit, že na cokoli nemám, cokoli si nezasloužím nebo že za nic nestojím, přichází mi do života lidé, kteří mne budou svým chováním sebelásce a uvědomování si vlastní hodnoty učit. A pokud vztah, který k sobě chovám, je zaměřený některým ze zmiňovaných směrů, nemusí být vztahy, v nichž jsem, skutečně příjemné. Mohu si procházet bolestivými prožitky, kdy se ke mně kdokoli nechová s úctou nebo láskyplně. Možná mi toto chování už připadá přirozené, protože přesně tak přistupuji já k sobě nebo k jiným lidem. Člověk, co v sobě nenašel vlastní hodnotu ve vztahu k sobě, mnohdy hledá chyby v okolním světě nebo má tendence se povyšovat nad druhé.

Lidé, kteří nám do života vstupují, jsou zde, abychom se začali opět učit, že vztah, jaký chováme k sobě, je tím nejdůležitějším. Dokud totiž nevstoupíme na cestu, po níž kráčíme, v lásce k sobě a s přijetím sebe a neobjevíme sami v sobě ten obrovský dar, hodnotu, kterou sami pro sebe představujeme, budou nám lidé stále projevovat naše vlastní vnitřní neuvědomění si sebe svým chováním k nám.

Žena, která se miluje, totiž neakceptujte projevy neúcty nebo nelásky ke své osobě. Naopak, touží v životě vidět lásku a chování vyjadřující vděčnost za chvíle, které společně s daným člověkem sdílí.

Láska se projevuje v energii. Činech. Slovech. Daný člověk, se kterým sdílíme čas, se k nám zkrátka chová způsobem, díky němuž se uvnitř nás prohlubují příjemné a hřejivé pocity. Je nám hezky. A přijde-li cokoli, co je třeba vyřešit, protože žádný vztah, který znám, neexistuje bez nějaké výměny názorů nebo hádky, jde už především o to, zda převládají krásné